

dedit inimicis. Præterea quisquis de suo exercitu, in defensione Sanctæ Ecclesiæ zelo Dei commotus, aliquem de Nordmannis, qui castra invadere tentabant, occidit, aut eum jugulare, aut ei oculos eruere præcepit. Unde exercitus valde contristatus, dolebat super se talem venisse Principem, qui hostibus favit, & eis victoriam de hostibus subtrahit, nimiumque confusi redierunt in sua. Nordmanni verò de thesauris & numero captivorum CC. naves onustas miserunt in patriam, ipsi in loco tuto se continentes, iterum tempus opportunum prædandi opperientes. Imperator inde transiens, Moguntiacum venit, & inde ad villam Tribure, ibique per plures moratus est dies. Qui etiam Wangioni placitum habuit, & parum utilitatis decrevit. Nordmanni portum, qui Frisiacâ linguâ (7) Taventeri nominatur, ubi Sanctus (8) Liobomus requiescit, plurimis interfecit succenderunt. Johannes Pontifex Romanus decessit; in cuius locum Marinus, antea Episcopus, contra statuta Canonum subrogatus est. Quidam Gregorius nomine, quem Romani Superistam vocitabant, dives valde, in Paradiso Sancti Petri à suo Collega occisus est, & pavementum Ecclesiæ, per quam trahebatur, totum sanguine illius infectum.

DCCCLXXXIII.

Imperator Italiam petens apud urbem Veronam cum suis fidelibus de statu Regni sui consiliatus est. (9) Boppo & Eginio, Comes & Duces Thuringorum, inter se confingentes, non paucas hominum strages dabant; in quo confictu Boppo superatus, vix cum paucis viris effugit, ceteris omnibus occisis. Gotafrid Nordmannus, qui superiore anno fuerat baptizatus, cum Hugone, Hlutarii filio, fœdus iniit, ejusque sororem duxit in conjugium. Unde idem Hugo audacior effectus, Regnum Patris sui suæ ditioni subjugare studuit. Imperator omne tempus æstivum mansit in Italia, animosque optimatum regionis illius contra se concitavit. Nam Uvitonem, alioque nonnullos exauctoravit; & beneficia, quæ illi, & patres, & avi, & atavi illorum tenebant, multo vilioribus dedit personis. Quod illi graviter ferentes, pari intentione contra eum rebellare disponunt, multo etiam plura, quam ante habuerant, sibi vindicantes. Mons quidam in Italiæ partibus de loco suo motus in Athesin fluvium cecidit, ejusque meatum interclusit. Hi autem, qui apud Veronam, & in contiguis locis ejusdem fluminis habitabant, tamdiu utilitate illius carebant, donec idem fluvius per eundem montem quasi cavernulas faciens, ad suum alveum rediret. Nordmanni per alveum Rheni fluminis ascendentes, plurima loca nuper restaurata succenderunt, præcam inde capientes non modicam; quibus Liutbertus Mogontiensis Archiepiscopus cum paucis occurrit, sed non paucos ex eis prostravit & prædâ excussit. Agrippina Colonia absque Ecclesiis & Monasteriis reædificata, &

- (7) Nunc Darentia sive Deventer in Belgio fœderato ad Italiam fluvium.
 (8) Singularis locus de Sancto Liobomo, cujus nec in Martyrologio Romano fit mentio, nec in Philippi Ferrarii Catalogo Sanctorum, qui in Martyrologio Romano sunt.
 (9) In Pithœana editione referuntur hæc perperam ad annum DCCCLXXXII.
 (10) In Pithœana editione referuntur hæc perperam

A muri ejus cum portis & vestibus & feris instaurati.

DCCCLXXXIV.

Nordmanni Saxones invadere tentaverunt, quibus (10) Heimrich Comes, & Arn Episcopus cum manu valida Orientalium Francorum occurrerunt, confertoque prælio plurimi ex utraque parte ceciderunt; sed tamen adjuvante Domino Christiani obtinere victoriam. In quo certamine tales viri de Nordmannis cecidisse referuntur, quales numquam antea in gente Francorum viti fuissent, in pulchritudine videlicet ac proceritate corporum. Imperator circa Purificationem Sanctæ Mariæ cum suis colloquium habuit in Allatia, in loco, qui vocatur Coloburg, & inde Episcopos, Abbates, atque Comites destinavit contra Nordmannos ad tuendas Regni sui partes. Nordmanni non semel, neque bis cum Heimricho dimicantes, superantur, & ubicumque prædatum ire volebant, fugabantur, interficiebantur, Domino illis reddente quod meruerunt. Tandem Christianis in unum congregatis, & munitionem illorum expugnare cupientibus, illi timore percussi, noctu fuga lapsi sunt, quos Heimrich Rheno transito secutus, & in quodam reperto loco, centum duos ex eis absque detrimento suorum occidit. Imperator mense Majo mediante placitum habuit Wormatiæ, & inde tutores partium suarum contra Nordmannos destinavit. Venit etiam illuc filia Hlutharii à Gotafrido, cui tradita fuerat in matrimonium, ad Imperatorem transmissa; quam Imperator secum aliquanto retinuit tempore, & ad maritum redire non permisit. Imperator in terminis Noricorum, & Sclavorum cum Zveniboldo colloquium habuit; inde in Italiam profectus cum Witone & ceteris, quorum animos anno priore offenderat, pacificatur. Nordmanni cum Frisonibus in loco, qui vocatur Norditi, dimicantes superantur, & plurimi ex eis occiduntur. Super quo prælio existat Epistola (11) Reinberti Episcopi ejusdem loci ad Liutbertum Moguntiensem Archiepiscopum, destinata hunc modum continens: Karolus juvenis Rex Galliæ in quadam venatione ictibus cujusdam apri fertur occisus; rei autem vera à suo satellite in eadem venatione non sponte vulneratus occubuit. Unde Nordmanni, qui Regnum illius prædis & incendiis longo tempore fatigaverant, audaciores effecti, XII. millia librarum auri & argenti ab illa regione tributum nomine exegerunt, & tamen fidem pollicitam nequaquam servaverunt. Nam & obsides occiderunt, & à prædationibus minime cessaverunt.

DCCCLXXXV.

E Idem Nordmanni pagum (12) Haspannicum invadentes, ceteros in circuitu vicinos occupaverunt, atque fruges diversi generis congregantes, sibi ad hyemandum & inhabitandum, quasi

- ad annum DCCCLXXXII.
 (11) Is est Sanctus Rimburtus sive Rembertus, secundus Hamburgensis & Bremensis Archiepiscopus, qui Sancto Antichario successit anno 865. & anno 888. obiit. Vide librum primum & secundum Historiæ mæ Hamburgensis.
 (12) Per Pagum Haspannicum sive Hasbanicum, intelligitur hic Comitatus Hasbanie, qui in Episcopatu Leodiensi situs est.